

Arrest

nr. 182 036 van 9 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 oktober 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 september 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 december 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaten C. DESENFANS en A.-L. BROCORENS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Chartoot in het district Khanabad van de provincie Kunduz. Uw stiefom langs vaderszijde werkte voor Mullah Shirin Agha, een talibanleider in uw regio. Op een dag kwamen de mannen van Shirin Agha bij u thuis en vroeg uw vader zowel uw broer als uzelf aan hen uit te leveren. Uw vader weigerde dit en een paar weken nadien kwamen de mannen van Shirin Agha terug naar jullie huis. Ditmaal eisten ze, naast het feit dat u en uw broer bij hen dienden aan te sluiten, jullie huis op en stelden dat uw familie diende te verhuizen. Uw

vader besloot die nacht dat het niet veilig was om daar nog te blijven. De volgende dag, voordat jullie konden vertrekken, kwamen de mannen van Shirin Agha al terug, sloegen uw vader en namen uw broer mee. U was op dat moment verstoep en kon zo ontsnappen aan de mannen van Shirin Agha. U ging samen met uw familie naar het huis van een vriend van uw vader. U bleef er samen met uw familie gedurende een tweetal weken, tijd die uw vader gebruikte om op zoek te gaan naar uw broer. Er zouden tevens, onder invloed van uw stiefmoeder die ook banden had met de overheid, enkele mannen van de overheid bij uw huis zijn langsgekomen. Het gerucht ging namelijk dat u zich bij de Taliban aangesloten zou hebben. Samen met uw familie vluchtte u naar Iran waar u verklaart vierenhalf jaar gewoond te hebben. U verklaart dat u uit Iran vertrok omdat u een paar keer mishandeld werd door Iraniërs. U verklaart tevens dat Afghansen ingezet werden in Syrië en u vreesde opgepakt te worden.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u twee kopieën van pasfoto's van uw vader en twee andere foto's neer. Daarnaast legt u twaalf kopieën van foto's neer waarop uzelf, uw vader en verschillende familieleden te zien zijn. U legt tevens een kopie van een foto voor waarop uzelf te zien bent op uw werkplaats in Iran. Daarnaast legt u een medisch document neer van een appendicectomie op 25 juni 2016. U legt eveneens een document neer van de dienst Tracing en twee inschrijvingsdocumenten van uw opleidingen in België. Ten slotte legt u ook een visitekaartje en een psychologisch attest van psycholoog P.(...) J.(...) voor.

B. Motivering

Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 10 juli 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 (B.S. 31 december 2004) en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie CGVS, gehoorverslag 1 juli 2016, p. 2-3 en CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu moet echter worden vastgesteld dat uw herkomst uit Chartoot in het district Khanabad in de provincie Kunduz niet geloofwaardig is. Uw kennis van deze regio is immers uitermate beperkt en uw verklaringen erover zijn op vele vlakken foutief.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat uw verklaringen met betrekking tot de geografie en de situering van verschillende plaatsen in uw regio van herkomst niet overtuigen. Gevraagd naar dorpen in de buurt van uw dorp Chartoot verklaart u de dorpen Mafali Chartoot, Sanduq Say, Khowje Polak, Khuk Dara, Mullah Gholam en Sheikh Alia te kennen (CGVS, gehoorverslag dd. 1 juli 2016, p. 9). Uw verklaringen over deze dorpen kunnen echter niet overtuigen. Deze zijn eerder beperkt, komen weinig doorleefd over en zijn vaak niet in overeenstemming te brengen met informatie van het CGVS. Van Mafali Chartoot heeft u namelijk geen enkel idee waar dit dorp gelegen is (CGVS, gehoorverslag dd. 1 juli 2016, p. 9). Nochtans blijkt uit informatie dat Mafali (of Mahfeli) Chartoot op ongeveer vijf kilometer ten noordwesten van uw eigen dorp gelegen is. Verder verklaart u dat er naast Mafali Chartoot, geen andere dorpen gekend zijn met de naam Chartoot (CGVS, gehoorverslag dd. 1 juli 2016, p. 9). Uit informatie blijkt echter dat er wel andere dorpen zijn die de naam Chartoot dragen, namelijk Mehrab Chartoot, Muqam Chartoot, Bahadur Chartoot, Aminullah Chartoot en Wali Jan Chartoot. Deze dorpen liggen allemaal in het district Khanabad en bovendien in een straal van vijf kilometer rondom uw dorp. Verder dient opgemerkt te worden dat u ook over het dorp Hussayn Khel onsamenhangende verklaringen aflegt waaruit blijkt dat u niet het dorp niet weet te situeren. U verklaart met betrekking tot Hussayn Khel dat het niet op de weg naar het districtscentrum ligt, maar dat het mogelijk op een andere plaats gelokaliseerd is (CGVS, gehoorverslag dd. 1 juli 2016, p. 10). U bevestigt deze verklaring door te stellen dat enkel het dorp Bandare Chowra tussen Chartoot in het districtscentrum gelegen is (CGVS, gehoorverslag dd. 1 juli 2016, p. 11). Nochtans blijkt uit informatie dat Hussayn Khel op de weg tussen Chartoot en het districtscentrum Khanabad ligt. Van Khowje Polak verklaart u, gevraagd waarheen de weg in de richting van het dorp verder loopt, dan weer dat u nooit tot het einde van deze weg ging. U kent evenmin dorpen die in die richting gelegen zijn (CGVS, gehoorverslag dd. 1 juli 2016, p. 11). Nochtans blijkt uit informatie dat de weg naar Khwoje Polak de weg is die tevens naar het districtscentrum leidt. Van Sheikh Alia dient opgemerkt te worden dat dit dorp op geen enkele kaart werd teruggevonden. Er is een dorp in Khanabad, Sheik Ali genaamd maar uit informatie blijkt dat het dorp op meer dan tien kilometer ten noordoosten van uw eigen dorp gelegen is wat dus niet correspondeert met de informatie die u aangeeft over het dorp. Uw verklaringen aangaande de dorpen die u opsomt zijn beperkt en op bepaalde vlakken niet in overeenstemming te brengen met informatie voorhanden. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u verder stelt naast deze dorpen geen andere dorpen te kennen in de buurt van uw dorp (CGVS, gehoorverslag dd. 1 juli 2016, p. 11). Ook wanneer u wordt gevraagd naar dorpen stroomafwaarts langs de rivier geeft u uitdrukkelijk aan er geen enkele te kennen (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 17). Wanneer u ten slotte enkele namen van omliggende dorpen namelijk Takchah en Soyeka of Suyka worden voorgelegd, geeft u toe deze niet te kennen (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 13-14). Over Chahar Saye stelt u dat het een lager gelegen dorp is, maar kan u op geen enkele manier aangeven hoe je naar dit dorp reist (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 11). Vervolgens is het ook opmerkelijk dat u verklaart een weg van Khanabad naar Aliabad te kennen maar geen enkele plaats of dorp kan opsommen die op deze weg gelegen is (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 18). Nochtans blijkt uit informatie dat de weg Khanabad-Aliabad via uw dorp passeert en ook via Takchah, Dibjar en Nowabad-shaikan naar Aliabad gaat. Het is opmerkelijk dat u dit niet vermeldt of aanhaalt. Van weg Khanabad- Kunduz kunt u dan weer niet zeggen waar deze weg vandaan komt (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 18).

Bovenstaande foutieve verklaringen in lacunes in uw kennis met betrekking tot uw regio maken uw verklaringen in Chartoot in het district Khanabad te hebben gewoond uiterst ongeloofwaardig.

Vervolgens dient opgemerkt te worden dat ook uw kennis aangaande de districten van de provincie Kunduz niet kan overtuigen. Gevraagd naar de districten die grenzen aan uw eigen district verklaart u dat de enige districten die grenzen aan Khanabad, de districten Dasht-e-Archi en Aliabad zijn (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 16). Uit informatie blijkt echter dat het district Kunduz van de provincie Kunduz, het district Burka van de provincie Baghlan en de districten Eshkashem en Bangi van de provincie Takhar aan het district Khanabad grenzen. Deze informatie valt dus onmogelijk in overeenstemming te brengen met uw verklaringen.

Daarnaast kan ook uw kennis van waterlopen in uw provincie Kunduz en in het district Khanabad niet overtuigen. U verklaart dat de Khanabad of Gawkush rivier in uw district stroomt. Gevraagd of er nog andere rivieren waren in uw district stelt u dat u enkel die rivier in uw district zag (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 16). Uit informatie blijkt nochtans dat naast de Khanabad-rivier ook de Banghi-rivier en de Shuraw-rivier door uw district stromen. Het is zoals eerder in deze beslissing reeds werd aangegeven ook opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van plaatsen die stroomafwaarts langs de rivier liggen. Opmerkelijker is dat u evenmin weet van waaruit de Khanabad-rivier in de richting van uw

regio stroomt. Gevraagd naar rivieren in uw provincie verklaart u naast de Khanabad-rivier enkel de Amu-rivier en de Chardara-rivier te kennen (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 17). Het is opmerkelijk dat u de Kunduz-rivier die uw hele provincie doorkruist hier niet vermeld.

Uw kennis aangaande de geografie van de plaats waar u verklaart uw hele leven woonachtig te zijn geweest kan niet overtuigen. Uw verklaring voor uw gebrekkige kennis namelijk dat u niet veel buiten ging (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 6 en p. 15) is niet afdoende temeer daar u wel degelijk blijk gaf van enige kennis met betrekking tot provincies en districten in de regio waarvan kan worden verondersteld dat u ook deze niet allemaal heeft bezocht.

Niet alleen uw kennis van de lokale geografie maar ook gebreken in uw kennis aangaande uw land van herkomst, ondergraven de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België. Aangaande de verkiezingen die plaatsgrepen toen u in het land aanwezig was verklaart u dat u enkel Abdullah Abdullah en Ashraf Ghani als kandidaten kende die in 1388 of in 1389 deelnamen aan de presidentsverkiezingen. U bent evenmin op de hoogte of er Tadzjiken deelnamen aan de verkiezingen. Daarnaast herinnert zich geen enkele andere verkiezing die plaatsvond toen u er woonachtig was (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 21). Uit informatie blijkt vooreerst dat er in 20 augustus 2009 presidentsverkiezingen waren waarbij Karzai, na zijn overwinning in de presidentsverkiezingen van 2004 opnieuw de overwinning behaalde. Dat u niet op de hoogte bent van het feit dat Hamid Karzai deelnam aan de verkiezingen is uitermate opmerkelijk. Daarnaast is het ook opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van het feit dat er naast presidentsverkiezingen op dat moment ook provinciale verkiezingen waren. Ook dient opgemerkt te worden dat er in het daaropvolgend jaar ook parlementsverkiezingen in Afghanistan waren. Uit informatie blijkt tevens dat Abdullah Abdullah van origine half-Tadzjiek is en vaak als Tadzjiekse kandidaat wordt gezien. Het is opmerkelijk dat u hiervan niet op de hoogte bent. Het is ook eigenaardig dat u naar aanleiding van het gehoor bij het CGVS van 27 juli 2016 stelt dat Hamid Karzai de huidige president van Afghanistan is (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 22). Dit is namelijk in tegenstelling met informatie voorhanden. De huidige president Ashraf Ghani werd namelijk reeds op 29 september 2014 ingezworen als nieuwe president van Afghanistan.

Daarnaast kunt u ook over lokale politici weinig informatie geven. Over de naam Mohammed Anwar Jigdaleg weet u enkel te vertellen dat hij na ingenieur Omar aan de macht kwam en dat hij gouverneur van uw provincie was. U weet niet hoelang hij gouverneur was en weet evenmin welke etniciteit hij heeft (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 12). Wanneer u de naam Nizamuddin Nashir of Nashar werd aangereikt verklaart u deze persoon niet te kennen. U stelt dat hij misschien de persoon was die het nieuws typt en print (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 12-13). Uit informatie blijkt nochtans dat hij het districtshoofd was van Khanabad van 2010 tot 2012, in de periode dat u daar leefde. Hij overleefde een zelfmoordaanslag en diende naar Europa te vluchten. Hoewel niet verwacht kan worden dat u alle politici van uw land kent, kan op zijn minst verwacht worden dat u de president van uw land en het hoofd van uw district kent en op de hoogte bent van de verschillende verkiezingen die werden georganiseerd.

Vervolgens dient ook opgemerkt te worden dat het merkwaardig is dat u verklaart dat Hezb-i Islami van Gulbuddin Hekmatyar een andere naam is voor de Afgaanse overheid. Uit informatie blijkt namelijk dat Hezb-i Islami, naast de taliban en het Haqqani netwerk, een zeer belangrijke groep van opstandelingen is die vecht tegen de Afgaanse overheid en de buitenlandse troepen. Over Gulbuddin Hekmatyar weet u, naast het feit dat hij tegen de overheid vecht, geen concrete informatie te geven (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 14). Het is opmerkelijk dat u evenmin de link legt met de groepering waaraan hij leiding geeft.

Toen u werd gevraagd om bekende Afghanen van Tadzjiekse origine op te sommen verklaart u er geen enkele te kennen (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 14). Zoals hierboven werd vermeld is Abdullah Abdullah half-Tadzjiek van origine. Verder blijkt uit informatie dat Ahmad Shah Massoud, van wie u wel de naam kent, ook van Tadzjiekse origine was. Dat hij in de burgeroorlog en strijd tegen de taliban voor 2001 de belangrijkste leider van de anti-taliban alliantie was, vertelt u dan weer niet. Nochtans wordt Ahmed Shah Massoud tot op de dag van vandaag vereerd in zijn rol als verzetsstrijder. Daarnaast zijn ook Ismail Khan, minister van Water en Energie van 2005 tot eind 2014 en Burhanuddin Rabbani, die president was voor Karzai bekende Afghanen van Tadzjiekse origine. Dat u ook hiervan niet op de hoogte bent is niet geloofwaardig.

Er dient tevens worden opgemerkt dat u enkele namen kan opsommen van lokale talibancommandanten maar om verduidelijking gevraagd geen verder informatie over deze mannen kunt geven. U verklaart dat uw oom voor de talib Mullah Shirin Agha werkte (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 6). U stelt tevens dat uw broer door zijn mannen werd meegenomen en dat uzelf vervolging vreest (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 8). Verder kunt u echter geen enkele info geven over de man (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 6-7). U weet evenmin dat verschillende bronnen bevestigen dat Mullah Shirin Agha reeds op 10 oktober 2010, dus voor uw vertrek, gedood werd door Amerikaanse speciale troepen. Een andere bron stelt dat hij pas in maart 2014 door de Afghaanse troepen uitgeschakeld werd. Dat u niet op de hoogte bent van het feit dat Mullah Shirin Agha overleden is, is weinig geloofwaardig. Van de andere talibanleiders, Dr. Salaam en Mullah Osman, verklaart u enkel hun naam te kennen en verder niets te weten (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 7). Er werd u ten slotte gevraagd of u leiders van de taliban in Afghanistan kende. Daarop stelt u dat de taliban met veel zijn en dat u enkel de namen kent die u al opsomde. U verklaart verder geen enkele andere talibanleiders te kennen in Afghanistan (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 7). Ook dit is opmerkelijk want van iemand die het grootste deel van zijn leven in Afghanistan gewoond heeft, kan verwacht worden dat hij op zijn minst een paar van de belangrijke leiders van de taliban in Afghanistan kent.

Er werd u tevens gevraagd om een overzicht te geven van de recente geschiedenis van Afghanistan. U verklaart de namen Ahmad Shah Massoud, van president dokter Najib en president Daud Khan te kennen. Uw kennis beperkt zich echter tot hun namen en u kunt evenmin verdere uitleg verschaffen aangaande de geschiedenis van Afghanistan of de personen die u ter sprake bracht (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 21-22).

Het ontbreken van elementaire kennis aangaande de Afghaanse maatschappij en uw land van herkomst ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen omtrent uw herkomst. Dat u daarnaast ook over de personen van wie u namen opsomt praktisch niets weet te vertellen versterkt enkel nog maar de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen dat u het overgrote deel van uw leven in Afghanistan woonachtig was. De verklaring dat mensen u nooit iets kwamen vertellen of dat u nooit het huis zou verlaten hebben kan niet overtuigen (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 6 en p. 15). Er zou immers mogen verwacht van iemand zelfs al woont hij enkele jaren in het buitenland dat hij toch enigszins op de hoogte zou zijn van bovenstaande zaken.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khanabad gelegen in de provincie Kunduz. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Khanabad heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Ook de documenten die u voorlegde kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. Van de taskara moet worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas.

Betreffende de voorgelegde foto's waarvan u verklaart dat de personen uw vader, familieleden en uzelf zijn dient te worden gesteld dat uit deze foto's geen band af te leiden valt tussen u en de erop afgebeelde personen. Daarnaast is het evenmin af te leiden waar deze foto's genomen werden en voegen deze dus niets toe aan uw verklaringen. Het betreffen bovendien (kleuren-)kopies waarvan moet worden gesteld dat deze geen waarborg bieden inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend.

Uit het psychologisch attest blijkt nergens dat er melding wordt gemaakt van psychologische problemen die een invloed zouden hebben op uw capaciteit om coherente en overtuigende verklaringen af te leggen. Er staat enkel dat u sinds augustus 2015 een aantal keer bij de psycholoog P.(...) J.(...), van

wie u ook zijn visitekaartje voorlegt, geweest bent. Verder blijkt uit de andere medische documenten dat u een appendicectomie kreeg op 25 juni 2016. Ook hieruit blijkt geenszins dat uw capaciteit om coherente en overtuigende verklaringen af te leggen beïnvloed werd tijdens het gehoor dd. 7 juli 2016. U verklaart uitdrukkelijk tijdens het tweede gehoor dd. 27 juli 2016 dat u alles duidelijk kon vertellen, u geen onwaarheden vertelde en dat er geen problemen waren met uw afgelegde verklaringen (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 3). Het document van de dienst Tracing en twee inschrijvingsdocumenten van uw opleidingen in België voegen verder niets toe aan uw asielrelaas en geven evenmin een bewijs voor uw herkomst uit Kunduz.

Tot slot haalt u aan in Iran als Afghaans vluchteling slecht behandeld te zijn geweest. Ook vreest u te worden ingeschakeld als strijder in het Syrische conflict. Er moet worden gemeld dat deze problemen geen betrekking hebben op uw vrees voor vervolging in uw thuisland, aangezien deze zich in het buitenland hebben afgespeeld. Er dient te worden aangestipt dat het CGVS uw asielaanvraag dient te beoordelen ten opzichte van Afghanistan - het land waarvan u verklaart de nationaliteit te hebben.

Volledigheidshalve dient eveneens toegevoegd te worden dat ook uw kennis over het leven als Afghaan in Iran uitermate beperkt is. U kunt namelijk niet aangeven waar de verschillende Afghaanse gemeenschappen leven in de regio waar u woonachtig was. U kunt evenmin aangeven waar er veel Afghanen wonen in de stad Teheran en weet ook niet te zeggen in welke wijken er dan wel Afghanen wonen (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 25). Er dient tevens opgemerkt te worden dat u ook geen informatie kan geven aangaande verschillende politieke machten die er in Iran werkzaam zijn (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 24-25). Van iemand die verklaart vierenhalf jaar in Iran te hebben gewoond als Afghaans vluchteling is het uitermate merkwaardig dat u van deze informatie niet op de hoogte bent. Er kan dan ook bijkomend getwijfeld worden aan uw verblijf in Iran als Afghaans vluchteling.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 27 juli 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te

beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 23). Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uwkomst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U verklaart daar geleefd te hebben en daar vijf jaar geleden te zijn vertrokken om in Iran te leven (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 23).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uwkomst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Conventie van Genève), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel en van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, van de artikelen 3 en 13 van het EVRM en van de artikelen 4 en 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Voorafgaandelijk moet worden gesteld dat u overeenkomstig de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 10 juli 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 (B.S. 31 december 2004) en die aantoonde dat u op het ogenblik van het onderzoek reeds meer dan 18 jaar was, niet kan worden beschouwd als minderjarige.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie CGVS, gehoorverslag 1 juli 2016, p. 2-3 en CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige

verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu moet echter worden vastgesteld dat uw herkomst uit Chartoot in het district Khanabad in de provincie Kunduz niet geloofwaardig is. Uw kennis van deze regio is immers uitermate beperkt en uw verklaringen erover zijn op vele vlakken foutief.

Vooreerst moet worden vastgesteld dat uw verklaringen met betrekking tot de geografie en de situering van verschillende plaatsen in uw regio van herkomst niet overtuigen. Gevraagd naar dorpen in de buurt van uw dorp Chartoot verklaart u de dorpen Mafali Chartoot, Sanduq Say, Khowje Polak, Khuk Dara, Mullah Gholam en Sheikh Alia te kennen (CGVS, gehoorverslag dd. 1 juli 2016, p. 9). Uw verklaringen over deze dorpen kunnen echter niet overtuigen. Deze zijn eerder beperkt, komen weinig doorleefd over en zijn vaak niet in overeenstemming te brengen met informatie van het CGVS. Van Mafali Chartoot heeft u namelijk geen enkel idee waar dit dorp gelegen is (CGVS, gehoorverslag dd. 1 juli 2016, p. 9). Nochtans blijkt uit informatie dat Mafali (of Mahfeli) Chartoot op ongeveer vijf kilometer ten noordwesten van uw eigen dorp gelegen is. Verder verklaart u dat er naast Mafali Chartoot, geen andere dorpen gekend zijn met de naam Chartoot (CGVS, gehoorverslag dd. 1 juli 2016, p. 9). Uit informatie blijkt echter dat er wel andere dorpen zijn die de naam Chartoot dragen, namelijk Mehrab Chartoot, Muqam Chartoot, Bahadur Chartoot, Aminullah Chartoot en Wali Jan Chartoot. Deze dorpen liggen allemaal in het district Khanabad en bovendien in een straal van vijf kilometer rondom uw dorp. Verder dient opgemerkt te worden dat u ook over het dorp Hussayn Khel onsamenhangende verklaringen aflegt waaruit blijkt dat u niet het dorp niet weet te situeren. U verklaart met betrekking tot Hussayn Khel dat het niet op de weg naar het districtscentrum ligt, maar dat het mogelijk op een andere plaats gelokaliseerd is (CGVS, gehoorverslag dd. 1 juli 2016, p. 10). U bevestigt deze verklaring door te stellen dat enkel het dorp Bandare Chowra tussen Chartoot in het districtscentrum gelegen is (CGVS, gehoorverslag dd. 1 juli 2016, p. 11). Nochtans blijkt uit informatie dat Hussayn Khel op de weg tussen Chartoot en het districtscentrum Khanabad ligt. Van Khowje Polak verklaart u, gevraagd waarheen de weg in de richting van het dorp verder loopt, dan weer dat u nooit tot het einde van deze weg ging. U kent evenmin dorpen die in die richting gelegen zijn (CGVS, gehoorverslag dd. 1 juli 2016, p. 11). Nochtans blijkt uit informatie dat de weg naar Khowje Polak de weg is die tevens naar het districtscentrum leidt. Van Sheikh Alia dient opgemerkt te worden dat dit dorp op geen enkele kaart werd teruggevonden. Er is een dorp in Khanabad, Sheik Ali genaamd maar uit informatie blijkt dat het dorp op meer dan tien kilometer ten noordoosten van uw eigen dorp gelegen is wat dus niet correspondeert met de informatie die u aangeeft over het dorp. Uw verklaringen aangaande de dorpen die u opsomt zijn beperkt en op bepaalde vlakken niet in overeenstemming te brengen met informatie voorhanden. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat u verder stelt naast deze dorpen geen andere dorpen te kennen in de buurt van uw dorp (CGVS, gehoorverslag dd. 1 juli 2016, p. 11). Ook wanneer u wordt gevraagd naar dorpen stroomafwaarts langs de rivier geeft u uitdrukkelijk aan er geen enkele te kennen (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 17). Wanneer u ten slotte enkele namen van omliggende dorpen namelijk Takchah en Soyeka of Suyka worden voorgelegd, geeft u toe deze niet te kennen (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 13-14). Over Chahar Saye stelt u dat het een lager gelegen dorp is, maar kan u op geen enkele manier aangeven hoe je naar dit dorp reist (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 11). Vervolgens is het ook opmerkelijk dat u verklaart een weg van Khanabad naar Aliabad te kennen maar geen enkele plaats of dorp kan opsommen die op deze weg gelegen is (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 18). Nochtans blijkt uit informatie dat de weg Khanabad-Aliabad via uw dorp passeert en ook via Takchah, Dibjar en Nowabad-shaikan naar Aliabad gaat. Het is opmerkelijk dat u dit niet vermeldt of aanhaalt. Van weg Khanabad- Kunduz kunt u dan weer niet zeggen waar deze weg vandaan komt (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 18).

Bovenstaande foutieve verklaringen in lacunes in uw kennis met betrekking tot uw regio maken uw verklaringen in Chartoot in het district Khanabad te hebben gewoond uiterst ongeloofwaardig.

Vervolgens dient opgemerkt te worden dat ook uw kennis aangaande de districten van de provincie Kunduz niet kan overtuigen. Gevraagd naar de districten die grenzen aan uw eigen district verklaart u dat de enige districten die grenzen aan Khanabad, de districten Dasht-e-Archi en Aliabad zijn (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 16). Uit informatie blijkt echter dat het district Kunduz van de provincie Kunduz, het district Burka van de provincie Baghlan en de districten Eshkashem en Bangi van de provincie Takhar aan het district Khanabad grenzen. Deze informatie valt dus onmogelijk in overeenstemming te brengen met uw verklaringen.

Daarnaast kan ook uw kennis van waterlopen in uw provincie Kunduz en in het district Khanabad niet overtuigen. U verklaart dat de Khanabad of Gawkush rivier in uw district stroomt. Gevraagd of er nog andere rivieren waren in uw district stelt u dat u enkel die rivier in uw district zag (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 16). Uit informatie blijkt nochtans dat naast de Khanabad-rivier ook (...)de Shuraw-rivier door uw district stromen. Het is zoals eerder in deze beslissing reeds werd aangegeven ook opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van plaatsen die stroomafwaarts langs de rivier liggen. (...)

Uw kennis aangaande de geografie van de plaats waar u verklaart uw hele leven woonachtig te zijn geweest kan niet overtuigen. Uw verklaring voor uw gebrekkige kennis namelijk dat u niet veel buiten ging (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 6 en p. 15) is niet afdoende temeer daar u wel degelijk blij gaf van enige kennis met betrekking tot provincies en districten in de regio waarvan kan worden verondersteld dat u ook deze niet allemaal heeft bezocht.

Niet alleen uw kennis van de lokale geografie maar ook gebreken in uw kennis aangaande uw land van herkomst, ondergraven de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België. Aangaande de verkiezingen die plaatsgrepen toen u in het land aanwezig was verklaart u dat u enkel Abdullah Abdullah en Ashraf Ghani als kandidaten kende die in 1388 of in 1389 deelnamen aan de presidentsverkiezingen. U bent evenmin op de hoogte of er Tadzjiken deelnamen aan de verkiezingen. Daarnaast herinnert zich geen enkele andere verkiezing die plaatsvond toen u er woonachtig was (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 21). Uit informatie blijkt vooreerst dat er in 20 augustus 2009 presidentsverkiezingen waren waarbij Karzai, na zijn overwinning in de presidentsverkiezingen van 2004 opnieuw de overwinning behaalde. Dat u niet op de hoogte bent van het feit dat Hamid Karzai deelnam aan de verkiezingen is uitermate opmerkelijk. Daarnaast is het ook opmerkelijk dat u niet op de hoogte bent van het feit dat er naast presidentsverkiezingen op dat moment ook provinciale verkiezingen waren. Ook dient opgemerkt te worden dat er in het daaropvolgend jaar ook parlementsverkiezingen in Afghanistan waren. Het is ook eigenaardig dat u naar aanleiding van het gehoor bij het CGVS van 27 juli 2016 stelt dat Hamid Karzai de huidige president van Afghanistan is (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 22). Dit is namelijk in tegenstelling met informatie voorhanden. De huidige president Ashraf Ghani werd namelijk reeds op 29 september 2014 ingezworen als nieuwe president van Afghanistan.

Daarnaast kunt u ook over lokale politici weinig informatie geven. (...) Wanneer u de naam Nizamuddin Nashir of Nashar werd aangereikt verklaart u deze persoon niet te kennen. U stelt dat hij misschien de persoon was die het nieuws typt en print (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 12-13). Uit informatie blijkt nochtans dat hij het districtshoofd was van Khanabad van 2010 tot 2012, in de periode dat u daar leefde. Hij overleefde een zelfmoordaanslag en diende naar Europa te vluchten. Hoewel niet verwacht kan worden dat u alle politici van uw land kent, kan op zijn minst verwacht worden dat u de president van uw land en het hoofd van uw district kent en op de hoogte bent van de verschillende verkiezingen die werden georganiseerd.

Vervolgens dient ook opgemerkt te worden dat het merkwaardig is dat u verklaart dat Hezb-i Islami van Gulbuddin Hekmatyar een andere naam is voor de Afghaanse overheid. Uit informatie blijkt namelijk dat Hezb-i Islami, naast de taliban en het Haqqani netwerk, een zeer belangrijke groep van opstandelingen is die vecht tegen de Afghaanse overheid en de buitenlandse troepen. Over Gulbuddin Hekmatyar weet u, naast het feit dat hij tegen de overheid vecht, geen concrete informatie te geven (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 14). Het is opmerkelijk dat u evenmin de link legt met de groepering waaraan hij leiding geeft.

(...)

Er dient tevens worden opgemerkt dat u enkele namen kan opsommen van lokale talibancommandanten maar om verduidelijking gevraagd geen verder informatie over deze mannen kunt geven. U verklaart dat uw oom voor de talib Mullah Shirin Agha werkte (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 6). U stelt tevens dat uw broer door zijn mannen werd meegenomen en dat uzelf vervolging vreest (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 8). Verder kunt u echter geen enkele info geven over de man (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 6-7). U weet evenmin dat verschillende bronnen bevestigen dat Mullah Shirin Agha reeds op 10 oktober 2010, dus voor uw vertrek, gedood werd door Amerikaanse speciale troepen. Een andere bron stelt dat hij pas in maart 2014 door de Afghaanse troepen uitgeschakeld werd. Dat u niet op de hoogte bent van het feit dat Mullah Shirin Agha overleden

is, is weinig geloofwaardig. Van de andere talibanleiders, Dr. Salaam en Mullah Osman, verklaart u enkel hun naam te kennen en verder niets te weten (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 7). Er werd u ten slotte gevraagd of u leiders van de taliban in Afghanistan kende. Daarop stelt u dat de taliban met veel zijn en dat u enkel de namen kent die u al opsomde. U verklaart verder geen enkele andere talibanleiders te kennen in Afghanistan (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 7). Ook dit is opmerkelijk want van iemand die het grootste deel van zijn leven in Afghanistan gewoond heeft, kan verwacht worden dat hij op zijn minst een paar van de belangrijke leiders van de taliban in Afghanistan kent.

Er werd u tevens gevraagd om een overzicht te geven van de recente geschiedenis van Afghanistan. U verklaart de namen Ahmad Shah Massoud, van president dokter Najib en president Daud Khan te kennen. Uw kennis beperkt zich echter tot hun namen en u kunt evenmin verdere uitleg verschaffen aangaande de geschiedenis van Afghanistan of de personen die u ter sprake bracht (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 21-22).

Het ontbreken van elementaire kennis aangaande de Afghaanse maatschappij en uw land van herkomst ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen omtrent uw herkomst. Dat u daarnaast ook over de personen van wie u namen opsomt praktisch niets weet te vertellen versterkt enkel nog maar de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen dat u het overgrote deel van uw leven in Afghanistan woonachtig was. De verklaring dat mensen u nooit iets kwamen vertellen of dat u nooit het huis zou verlaten hebben kan niet overtuigen (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 6 en p. 15). Er zou immers mogen verwacht van iemand zelfs al woont hij enkele jaren in het buitenland dat hij toch enigszins op de hoogte zou zijn van bovenstaande zaken.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khanabad gelegen in de provincie Kunduz. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Khanabad heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Ook de documenten die u voorlegde kunnen bovenstaande conclusie niet wijzigen. (...)

Betreffende de voorgelegde foto's waarvan u verklaart dat de personen uw vader, familieleden en uzelf zijn dient te worden gesteld dat uit deze foto's geen band af te leiden valt tussen u en de erop afgebeelde personen. Daarnaast is het evenmin af te leiden waar deze foto's genomen werden en voegen deze dus niets toe aan uw verklaringen. Het betreffen bovendien (kleuren-)kopies waarvan moet worden gesteld dat deze geen waarborg bieden inzake authenticiteit zodat er geen bewijswaarde aan kan worden toegekend.

Uit het psychologisch attest blijkt nergens dat er melding wordt gemaakt van psychologische problemen die een invloed zouden hebben op uw capaciteit om coherente en overtuigende verklaringen af te leggen. Er staat enkel dat u sinds augustus 2015 een aantal keer bij de psycholoog P.(...) J.(...), van wie u ook zijn visitekaartje voorlegt, geweest bent. Verder blijkt uit de andere medische documenten dat u een appendicectomie kreeg op 25 juni 2016. Ook hieruit blijkt geenszins dat uw capaciteit om coherente en overtuigende verklaringen af te leggen beïnvloed werd tijdens het gehoor dd. 7 juli 2016. U verklaart uitdrukkelijk tijdens het tweede gehoor dd. 27 juli 2016 dat u alles duidelijk kon vertellen, u geen onwaarheden vertelde en dat er geen problemen waren met uw afgelegde verklaringen (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 3). Het document van de dienst Tracing en twee inschrijvingsdocumenten van uw opleidingen in België voegen verder niets toe aan uw asielrelaas en geven evenmin een bewijs voor uw herkomst uit Kunduz.

Tot slot haalt u aan in Iran als Afghaans vluchteling slecht behandeld te zijn geweest. Ook vreest u te worden ingeschakeld als strijder in het Syrische conflict. Er moet worden gemeld dat deze problemen geen betrekking hebben op uw vrees voor vervolging in uw thuisland, aangezien deze zich in het buitenland hebben afgespeeld. Er dient te worden aangestipt dat het CGVS uw asielaanvraag dient te beoordelen ten opzichte van Afghanistan - het land waarvan u verklaart de nationaliteit te hebben.

Volledigheidshalve dient eveneens toegevoegd te worden dat ook uw kennis over het leven als Afghaan in Iran uitermate beperkt is. U kunt namelijk niet aangeven waar de verschillende Afghaanse gemeenschappen leven in de regio waar u woonachtig was. U kunt evenmin aangeven waar er veel Afghanen wonen in de stad Teheran en weet ook niet te zeggen in welke wijken er dan wel Afghanen wonen (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 25). Er dient tevens opgemerkt te worden dat u ook geen informatie kan geven aangaande verschillende politieke machten die er in Iran werkzaam zijn (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 24-25). Van iemand die verklaart vierenhalf jaar in Iran te hebben gewoond als Afghaanse vluchteling is het uitermate merkwaardig dat u van deze informatie niet op de hoogte bent. Er kan dan ook bijkomend getwijfeld worden aan uw verblijf in Iran als Afghaanse vluchteling.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 27 juli 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 23). Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U verklaart daar geleefd te hebben en daar vijf jaar geleden te zijn vertrokken om in Iran te leven (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 23).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke

redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.”.

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

Voorafgaandelijk aan de uiteenzetting van zijn middelen wijst verzoeker erop dat hij enkele dagen voor zijn eerste gehoor op 1 juli 2016 een appendicectomie onderging, zoals ook blijkt uit de brief van de behandelend chirurg van 26 juni 2016, aanwezig in het administratief dossier (zie map Documenten, doc. 16). Verzoeker stelt dat hij nog in revalidatie was op het ogenblik van dit gehoor, dat hij toen uiterst zwak was en last had van buikpijn en meent dat er gelet op deze omstandigheden geen rekening mag worden gehouden met de verklaringen die toen door hem werden afgelegd. Uit voormelde brief blijkt evenwel niet dat verzoekers capaciteit om coherente en overtuigende verklaringen af te leggen door zijn operatie of de daaropvolgende revalidatie werd beïnvloed tijdens het gehoor op 1 juli 2016. Verzoeker verklaarde uitdrukkelijk tijdens het tweede gehoor op 27 juli 2016 dat hij alles duidelijk kon vertellen, dat hij toen geen zaken verklaarde die niet correct waren en dat hij geen andere opmerkingen had over zijn eerste gehoor (stuk 5, gehoorverslag, p. 3). Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoeker voorafgaand aan zijn eerste gehoor tegen de dossierbehandelaar zou hebben gezegd dat er geen problemen waren en dat hij verklaard heeft dat het voor hem geen probleem was om door te gaan met het interview toen de optie om het gehoor uit te stellen tot hij volledig genezen zou zijn ter sprake kwam (stuk 7, gehoorverslag, p. 14). Verzoekers operatie en revalidatie kunnen de gedane vaststellingen met betrekking tot de verklaringen afgelegd tijdens het eerste gehoor aldus niet verschonen, noch verklaren.

Waar verzoeker wat betreft zijn voorgehouden vrees voor vervolging slechts zijn asielmotieven herhaalt, gaat hij er schijnbaar aan voorbij dat hij deze asielmotieven niet aannemelijk maakt in de mate dat hij in gebreke blijft aan te tonen afkomstig te zijn uit het district Khanabad gelegen in de Afghaanse provincie Kunduz, alwaar de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten zich zouden hebben voorgedaan. Gelet op voorgaande vaststelling, is ook verzoekers betoog aangaande het risico op vervolging of ernstige schade dat hij meent te lopen in geval van terugkeer naar Afghanistan in het geheel niet dienstig. In de mate dat verzoeker in gebreke blijft aannemelijk te maken dat hij afkomstig is uit het gebied waar de door hem aangevoerde vervolgingsfeiten zich hebben voorgedaan, kan aan deze feiten geen geloof worden gehecht, laat staan dat *in casu* overeenkomstig artikel 48/7 van de vreemdelingenwet het vermoeden zou kunnen worden weerhouden dat verzoekers vrees voor vervolging gegrond is dan wel het risico op ernstige schade in zijn hoofde reëel is.

In zoverre verzoeker aanvoert dat zijn asielrelaas niet wordt tegengesproken door objectieve informatie aangaande de algemene veiligheidssituatie in zijn land van herkomst alsook informatie waaruit blijkt dat de taliban steeds meer regio's in Afghanistan onder hun controle krijgen en op grote schaal gedwongen rekruteren (stukken 10-12 gevoegd bij het verzoekschrift), dient hij erop gewezen te worden dat algemene informatie die geen betrekking heeft op verzoekers persoonlijke situatie niet volstaat om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). Mede gelet op het feit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerd verblijf in Afghanistan, brengt verzoeker geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat hij bij terugkeer naar Afghanistan het risico loopt om door de taliban te worden gerekruteerd. Louter blote beweringen en verwijzingen naar algemene informatie, zonder dergelijk risico *in concreto* aan te tonen, kunnen niet volstaan.

Wat betreft verzoekers psychologische toestand, blijkt in het administratief dossier een “psychologisch advies” te zijn opgenomen (zie map Documenten, doc. 15) waarmee wel degelijk rekening wordt gehouden in de bestreden beslissing, waarin dienaangaande als volgt wordt gesteld: “(...) *Uit het psychologisch attest blijkt nergens dat er melding wordt gemaakt van psychologische problemen die een invloed zouden hebben op uw capaciteit om coherente en overtuigende verklaringen af te leggen. Er staat enkel dat u sinds augustus 2015 een aantal keer bij de psycholoog P.(...) J.(...), van wie u ook zijn visitekaartje voorlegt, geweest bent. (...)*”.

Verzoekers algemeen betoog aangaande de inhoud en draagwijdte van de geschonden geachte bepalingen en beginselen doet geen afbreuk aan de concrete en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing.

Uit de in het administratief dossier aanwezige beslissing van de Dienst Voogdij van 10 juli 2015 blijkt dat verzoeker op datum van 6 juli 2015 een leeftijd heeft van ouder dan achttien jaar (stuk 15). Waar verzoeker in onderhavig verzoekschrift volhardt in zijn bewering in 1999 te zijn geboren en nog steeds minderjarig te zijn, stelt de Raad vast dat in de kennisgeving van voormelde beslissing van de Dienst Voogdij expliciet vermeld wordt dat verzoeker hiertegen beroep kan indienen binnen de 60 dagen na de betekening ervan. Uit het administratief dossier noch ter terechtzitting blijkt dat verzoeker deze beroepsmogelijkheid benut heeft. Bijgevolg kan hij niet dienstig aanvoeren dat de beslissing niet correct zou zijn en is zijn kritiek op de gehanteerde methode voor de leeftijdsbepaling in onderhavige procedure niet dienstig.

Bijgevolg kan, gelet op verzoekers verklaringen vier à vijf jaar in Iran te hebben verbleven voor zijn komst naar België (stuk 5, gehoorverslag, p. 23) en de correctie van zijn geboortjaar op basis van het leeftijdsonderzoek (stuk 15, verklaring DVZ, punt 4), niet worden aangenomen dat verzoeker dermate jong was toen hij zijn land van herkomst verliet dat zijn kennis daarvan enkel beperkt zou zijn tot hetgeen zijn ouders hem vertelden of dat hij zich onvoldoende bewust zou zijn geweest van wat zich in zijn directe leefomgeving afspeelde. Dat verzoeker zelden buiten kwam en zo goed als nooit met de realiteit van zijn omgeving werd geconfronteerd gedurende zijn verblijf in Afghanistan, is een algemene bewering die de opmerkelijke lacunes in verzoekers kennis aangaande zijn voorgehouden land en regio van herkomst niet verklaart. Zelfs van een persoon met een beperkte scholing kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met de geografie, politiek en geschiedenis van zijn land van herkomst. De gestelde vragen hebben dan ook geenszins betrekking op details, maar betreffen eenvoudige vragen over verzoekers dagelijkse leefwereld. Waar verzoeker onder verwijzing naar bepaalde passages uit het verslag met betrekking tot zijn tweede gehoor betoogt dat hij vaak moeilijkheden had om de vragen van de dossierbehandelaar te begrijpen, stelt de Raad vast dat de dossierbehandelaar eenvoudige, duidelijke vragen stelde maar dat verzoeker bij herhaling op verwarrende wijze of naast de kwestie antwoordde (stuk 5, gehoorverslag, p. 3, 4, 6, 13-18, 21, 24). Voor zover verzoeker betoogt dat hij met betrekking tot bepaalde aspecten wel informatie zou hebben gegeven die niet zou zijn opgenomen in de bestreden beslissing, dient te worden gesteld dat elementen of gegevens in het voordeel van de vreemdeling niet noodzakelijk in de beslissing moeten worden opgenomen (RvS, nr. 178.032, 19 december 2007).

Gelet op het bovenstaande kan verzoeker niet worden bijgetreden waar hij stelt dat hij een kwetsbaar profiel heeft waarmee de dossierbehandelaar ten onrechte geen rekening heeft gehouden door de vraagstelling daaraan niet aan te passen. Niets belet de dossierbehandelaar om de kandidaat-vluchteling, wanneer lopende het gehoor wordt vastgesteld dat deze in zijn antwoorden op de hem gestelde vragen geen duidelijkheid schept aangaande zijn herkomst en eerdere verblijfplaatsen, te herinneren aan diens medewerkingsplicht en hem erop te wijzen dat het eigenlijke asielrelaas niet ten gronde kan worden onderzocht indien de onduidelijkheid aangaande herkomst en verblijf blijft bestaan.

De Raad merkt op dat aan verzoekers verblijf in Iran geen geloof kan worden gehecht op basis van volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing: “(...) *Volledigheidshalve dient eveneens toegevoegd te worden dat ook uw kennis over het leven als Afghaan in Iran uitermate beperkt is. U kunt namelijk niet aangeven waar de verschillende Afghaanse gemeenschappen leven in de regio waar u woonachtig was. U kunt evenmin aangeven waar er veel Afghanen wonen in de stad Teheran en weet ook niet te zeggen in welke wijken er dan wel Afghanen wonen (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 25). Er dient tevens opgemerkt te worden dat u ook geen informatie kan geven aangaande verschillende politionele machten die er in Iran werkzaam zijn (CGVS, gehoorverslag dd. 27 juli 2016, p. 24-25). Van iemand die verklaart vierenhalf jaar in Iran te hebben gewoond als Afghaans vluchteling is het uitermate merkwaardig dat u van deze informatie niet op de hoogte bent. Er kan dan ook bijkomend*

getwijfeld worden aan uw verblijf in Iran als Afghaans vluchteling. (...)". Dat verzoeker bepaalde vragen wel kon beantwoorden, doet aan bovenstaande vaststellingen geen afbreuk. Verzoeker kan niet ernstig voorhouden dat de dossierbehandelaar hem meer vragen had moeten stellen en hem desnoods opnieuw had moeten oproepen, in de mate dat uit zijn antwoorden op de gestelde vragen genoegzaam blijkt dat zijn kennis over het leven als Afghaan in Iran uitermate beperkt is. Aangaande verzoekers kritiek dat de dossierbehandelaar geen aangepaste vragen heeft gesteld over zijn voorgehouden verblijf in Iran, kan verwezen worden naar hetgeen daaromtrent hoger is uiteengezet.

Met betrekking tot de door verzoeker neergelegde documenten dient te worden opgemerkt dat documenten slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben.

Gelet op het voorgaande, kan verzoeker niet volhouden dat *in casu* voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk waar hij voor zijn aankomst in België leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn land van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode is essentieel voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de regio van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Verzoekers betoog met betrekking tot de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan is in het licht van zijn ongeloofwaardig verblijf in de provincie Kunduz niet dienstig. Ook kan verzoekers taskara zijn verblijf gedurende de laatste jaren niet aantonen.

Verzoeker brengt overigens geen concrete elementen bij waaruit kan blijken dat hij bij terugkeer naar Afghanistan als een verwesterde jongeman gepercipieerd en gevisieerd zou worden, of dat hij als teruggekeerde asielzoeker ernstige moeilijkheden zal ondervinden om zijn leven in Afghanistan opnieuw op te nemen. Louter blote beweringen en verwijzingen naar algemene informatie, zonder dergelijk risico *in concreto* aan te tonen, kunnen niet volstaan.

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Tot slot wijst de Raad erop dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM inhoudelijk overeenstemmen met artikel 48/4, § 2, a) en 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit doodstraf of executie, dan wel foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Gelet op hetgeen *supra* werd uiteengezet kan aan verzoeker gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van de feiten de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.7. Verzoeker vordert in uiterst ondergeschikte orde dat de bestreden beslissing wordt vernietigd en het dossier wordt teruggestuurd naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor bijkomend onderzoek. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF